

JUNI 2024

Gemeentebblad

HERVORMDE GEMEENTE ROUVEEN STAPHORST

Interview ds.
Van Vreeswijk

Over het
dorpje
'Het lukt
me niet'

Handen uit
de mouwen
in Roemenië

Inhoud

03

Voorwoord

04

Meditatie

05

Gebedsbijeenkomsten

06

Blikopener

Over het dorpje 'Het lukt me niet'

08

Kennismaken met ambtsdragers

12

Seniorenmiddag

14

Welkom nieuwe gemeenteleden

16

Colomn

Vriend

17

Theologische Vorming Gemeenteleden

18

Interview ds. Van Vreeswijk

22

Vakantie Bijbel Week

24

Verhaal

Het verdwaalde 'schaapje'

26

Kleurplaat

27

Israëlcommissie

28

Israëltreis

30

Puzzel

32

Boekentip

34

Handen uit de mouwen in Roemenië

Voorwoord

Beste gemeenteleden,

Voor u ligt de zomerse editie van het Gemeenteblad. Het laatste Gemeenteblad dateert van december 2023 en wat is er sinds die tijd weer veel gebeurd! Het winterwerk is afgesloten, de feestdagen liggen weer achter ons en de meesten van ons maken zich op voor een periode van rust. Toch gaat ook veel werk achter de schermen gewoon door. Er is veel te doen binnen onze grote en diverse gemeente. Vanuit de gedachte dat vele handen licht werk maken, wordt momenteel bijvoorbeeld hard gewerkt aan een nieuwe opzet voor het jeugdwerk. Een gezamenlijke verantwoordelijkheid die breder binnen de gemeente neergelegd gaat worden. Hoe mooi is het om zo samen een steentje bij te dragen aan de bouw van Gods Koninkrijk. Net zoals de bouwvakkers dat in Roemenië hebben gedaan en de vrijwilligers in Israël. Meer daarover leest u verderop in dit Gemeenteblad. Samen met dominee en mevrouw Van Vreeswijk blikken we terug op bijna 13 jaar predikantschap in de Hervormde Gemeente Rouveen-Staphorst, we gaan met groep 6 van de zondagschool mee naar Nijmegen en we kijken alvast vooruit naar de Vakantie Bijbel Week op 23, 24 en 25 juli.

Ga er lekker voor zitten en geniet van de mooie achtergrondverhalen, foto's, puzzels en activiteiten vanuit onze gemeente.

Een hartelijke groet van de (nieuwe) redactie van het Gemeenteblad,

Trijntje Bos-Dominé
Jacobine Coster-de Jonge
Ankie de Jong-Dons
Herlinde Kooiker-Bloemert
Grietje Krol-van der Horst
Rosalinde van der Linde-Tippe
Gabina Nijzink-den Oudsten

Heeft u ideeën voor het volgende nummer of wilt u een bijdrage leveren? Of heeft u foto's gemaakt bij een activiteit, die we in het blad met de gemeente kunnen delen?

Mail naar gemeentebld@hervormdrouveenstaphorst.nl.

Foto op de voorpagina door Jacolien Bloemert.

Meditatie

DOOR OUDERLING JACOB WASSCHEBALIE

... bad hij en dankte hij... precies zoals hij voordien had gedaan. – Daniël 6:11.

De jonge Daniël (circa 20 jaar) werkte in het paleis van koning Darius. Deze had 120 stadhouders en 3 rijks bestuurders en Daniël was één van hen. Hij was succesvol en er was niets verkeerd bij hem te vinden. Daarom wilde de koning Daniël tot tweede man promoveren maar de andere rijks bestuurders werden daarom jaloers.

Zijn wij weleens jaloers? Ik wel helaas, 'positief' jaloers (verwonderd) om die godvrezende Daniël, ook in mijn jeugd ben ik mijn ouders, dus ook God, weleens 'ongehoorzaam' geweest...

Maar hoe moesten die hoge heren Daniël nu toch 'aanpakken'? Aha 'om zijn geloof', 'daar kunnen we iets mee', zeiden ze tegen elkaar. Dat was Daniëls achilleshiel, z'n zwakke plek...

Tenminste, dat dachten ze...

Het bekende verhaal: Daniël bad elke dag 3 keer tot God maar dan komt er een (onherroepelijke) wet van Meden en Perzen dat dat niet meer mag. Maar Daniël blijft bidden, wordt opgepakt en verdwijnt in de leeuwenkuil. De koning is dan verdrietig, heeft oprecht spijt van zijn wet, zijn geweten gaat werken! Door de werking van de Heilige Geest? Misschien maken wij soms ook 'fouten', die 'nadelig' zijn voor de medemens en recht tegen Gods geboden ingaan?

De arglistige (boosaardige) bestuurders vierden reeds hun overwinning. Totdat...

Het leek dat het onrecht de overhand zou krijgen maar God stuurde Zijn engel om Daniël te redden.

God regeert! Daniël leeft! Koning Darius loofde daarom zelfs God!

Tijdens de huisbezoeken hadden we een thema: Stille tijd. Tijd nemen voor God. En lazen we de geschiedenis van Daniëls standvastigheid. Er staat twee keer 'en hij bad'. Eerst dankte hij God en bij de tweede keer smeekte hij om genade. Misschien zoals beschreven als in Daniël 9? Daniël wist hoe jong hij ook was dat hij zondigde. Dat hij daarom moest vragen om vergeving, om de dagelijkse bekering. God vergeeft al onze zonden volkomen, Jezus is onze Zaligmaker en zijn wij al oprecht zondaar voor Hem? Luther noemt dit (met eerbied gezegd) de 'vrolijke' ruil, Hij onze zonden, wij Zijn genade. 'Luisterrijk' om dan op die huisbezoeken te horen dat men trouw de bijbel leest. Dat men ook vaak Gods aangezicht zoekt d.m.v. gebed. Die ons beloofd heeft wanneer wij Hem zoeken, Hem ook zullen vinden. Bemoedigend en blij vooruitzicht!

Helaas zijn er ook die geen stille tijd hebben en eigen wegen gaan.

Die toekomst voor ons allemaal beschrijft Daniël in hoofdstuk 12; 'de twee wegen'.

'Strijdt om in te gaan' sprak Jezus. Strijd scherpt op, loutert en verdiept. De duivel strijdt ook en gaat rond als een briesende leeuw... Daniëls leeuwen? Die waren (zonder engel) wel degelijk 'hongerig' en verscheurden de 2 rijks bestuurders, de 120 stadhouders, hun vrouwen, hun kinderen. Dat waren misschien wel 300 mensen, bijna een vol dienstgebouw.

Wat een enorme verantwoordelijkheid voor die 122 'leiders'... of waren het verleiders?

Hoe te wapenen tegen deze 'leeuwen'? Bidden, net als deze jonge Daniël en ook Bijbellezers.

Wat zou de (jeugdige) Daniël méégezongen hebben met het lied dat zingt: 'k Stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God', etc. Worden als een kind, geloven als een kind.

Er is onnoemelijk veel lijden in de wereld, dichtbij, veraf, in Bijbelse tijden en vandaag.

Daniël bleef standvastig bidden, onderging het lijden én het onrecht.

Wat is Romeinen 8 : 18 dan bemoedigend: 'Want ik (Paulus) ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden'.

Daniël wist van deze heerlijkheid, wij ook?

Gebedsbijeenkomsten

Over kerkmuren heen: zingen, bidden en ontmoeten.

Eenheid en gebed; twee krachtige woorden uit het Nieuwe Testament. Jezus bidt het zelfs voor ons tot Zijn Vader in Johannes 17:20-21."

"En ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen die door hun woord in Mij zullen geloven. Opdat zij allen één zullen zijn, zoals U, Vader, in Mij, en Ik in U, dat ook zij in Ons één zullen zijn, opdat de wereld geloven zal dat U Mij gezonden hebt."

Die krachtige woorden willen we in praktijk brengen tijdens onze gebedsbijeenkomsten. Dit jaar op D.V. zaterdag 7 september en 30 november.

De bijeenkomsten worden georganiseerd door leden van De Levensbron en Hervormd Rouveen Staphorst en de locaties dus ook om en om. In groepjes bespreken we de gebedspunten en deze kunnen dan door een aantal voorgebeden worden. Bid u, bid jij ook mee? Welkom!

Over het dorpje 'Lukt me niet'

Door Jolien Duiker jongerenwerker

Ben je wel eens in het dorpje 'Lukt me niet' geweest?

Niet? Kom eens met me mee. Als je er binnen wandelt, weet je niet wat je overkomt. Het is daar geweldig.

Kijk, het dorpje bestaat uit een paar straten, dus iedereen kent elkaar. Je hebt er ook echt alles. Er zijn allerlei heilige huisjes waar het heerlijk verblijven is. Zo heb je de plaatselijke pub, een aanrader! Ze hebben daar 't lekkerste spul van de omgeving.

There is no better way to start your weekend! De mensen in het dorp zijn ook reuze aardig, alsof je er al jaren komt. Er zijn talloze leuke kledingwinkeltjes, een geweldig woonwarenhuis, de boekwinkel, de ijssalon, winkeltjes waar je na een uur nog niet klaar bent met kijken; je zou alles wel willen hebben. Én ik werd spontaan jaloers hoe die mensen daar hun tuinen hebben ingericht, zo mooi! Die tuinen, het succes van je zaak, het is er niet vanzelf hoor, ze werken daar hard voor, taakgericht en alles op orde. Ze hebben daar een heel fijne balans van werken en ontspannen. Elke vrouw heeft daar precies genoeg me-time om het hoofd boven water te houden en elke man krijgt precies zoveel vrijheid als hij nodig heeft. En kom ook even langs de voetbal; schitterende wedstrijden, alles loopt gesmeerd. Inzet van talloze vrijwilligers, support van de ouder aan de zijlijn. Het is een mooi volk daar, net als de mieren. Zij kennen hun talenten en zetten deze ijverig in om er wat van te maken. En nu we er toch zijn, gaan we even langs de timmerman, die net buiten het dorp woont. Hij vertelt ons:

In het dorpje 'Lukt me niet', lukt alles best wel goed. Mooie huizen, zinvol werk, precies de goede kerk, fijne gezinnen, mooie tuin, knap lijf, goeie auto.

Gaat best. Zo lijkt het. Maar, zo vertelt de timmerman, ze voldoen niet aan hun opdracht. Ze luisteren niet naar hun werkgever, hun Koning.

Hun Koning droeg hen jaren geleden op een koninkrijk te bouwen, een heilig huis te bouwen. Een plaats waar Hij wonen zou. Al die dingen die ze in het dorpje 'Lukt me niet' zo goed voor elkaar hebben zijn onbelangrijk voor die Koning. Hij wil dat zij met elkaar Zijn koninkrijk bouwen. Niet hun koninkrijk. Hij wil dat zij de handen ineen slaan om een huis van glorie voor Hem neer te zetten. Hij wil dat zij samenwerken en hun talenten inzetten om Zijn Koninkrijk te bouwen. De timmerman vertelt verder. Elke dag loop ik een rondje door het dorp en dan zie ik een geweldig volk zwoegen onder de zon. Goed in hun vak. Keurig voor de dag. En dan vraag ik hoe het staat met de bouw van Zijn Koninkrijk. En dan antwoorden de mensen: dat past me niet, dat lukt me niet. Ik snap het niet, zegt de timmerman, jullie zijn een goed volk. Jullie kunnen werken voor wat je wilt bereiken, jullie hebben een uithoudingsvermogen waar menigeen uit andere dorpen jaloers op is, jullie staan voor je zaak. Dat is precies wat nodig is voor de bouw van het Koninkrijk! Maar de mensen halen hun schouders op, geen tijd, ze durven niet, ze kunnen niet, ze willen niet. Het lukt ze niet. En nu?, vraag ik. Hoe loopt dit af? Nou, zegt de timmerman, het duurt niet lang meer voor de Koning terug komt en als Hij terug komt neemt hij bouwers van Zijn wereldwijde Koninkrijk met hem mee naar een stad met gouden straten. Hemels zal het zijn. En?, vraag ik, wat zegt hij dan tegen de mensen die niet gebouwd hebben aan zijn Koninkrijk als zij ook mee willen naar die stad? Dan, zegt de timmerman, zal Hij zeggen: Ik ken u niet, dus dat lukt me niet.

God vraagt ons ook
om soms 'gewoon' te
vertrouwen en direct
in actie te komen,
niet te blijven
hangen in de grote
vraag: wat als...?

Kennismaken met ambtsdragers

In deze rubriek maken we kennis met onze ouderlingen en diakenen. Wie zijn de mannen die voor ons als gemeente vooral op zondag zichtbaar zijn in het ambt en wat houdt hun bezig? Wat (of Wie?) motiveert hun om op deze manier mee te bouwen aan Gods koninkrijk? Deze keer de beurt aan diaken Harmen Kooiker en ouderling Albert Bisschop.

Diaken Harmen Kooiker

Mijn naam is Harmen Kooiker en ik ben 36 jaar. Ik ben geboren en getogen in Rouveen. Sinds 2014 ben ik getrouwd met Margriet en wonen we aan de Bisschopsweg in Rouveen. We hebben 3 jongens mogen ontvangen. Jonathan (7), Benjamin (4) en Ezra (1). In mijn dagelijks leven ben ik werkzaam als vrachtwagenchauffeur bij Van der Sluis Transport in Staphorst. Als ik thuis ben mag ik graag in de tuin bezig zijn. Hoe wonderlijk is het te zien hoe alles groeit en bloeit. Wat is Zijn schepping mooi! Ook onderweg met de vrachtwagen kan ik daar van genieten en mag ik graag luisteren naar Grootnieuwsradio.

Sinds begin 2023 ben ik diaken in wijk 1. Een mooie taak, maar ook een verantwoordelijke taak waar toch best veel bij komt kijken vooral voor een jong gezin. Veel vergaderen, huisbezoeken en diverse andere taken. Hierbij mag ik een stukje bijdragen aan het werk in onze gemeente, Zijn koninkrijk.

Bij deze wil ik ook nog graag een oproep doen. Bent of kent u iemand die financiële of praktische hulp nodig heeft dan mag u altijd aankloppen bij één van de diakenen.

Een bijbelverhaal dat me aanspreekt is het verhaal van de verloren zoon. Hoe ver je ook bij God vandaan gaat, net als de jongste zoon, Hij staat je met open armen op te wachten. Wat een Liefde! Vaak wordt de oudste zoon vergeleken met Gods volk, maar misschien kunnen we het ook betrekken op onszelf. Gedoopt, opgevoed met het geloof, elke zondag trouw naar de kerk. Dichtbij de Vader zou je zeggen, maar gedragen we ons daar dan ook naar?

Ouderling Albert Bisschop

Mijn naam is Albert Bisschop, ik ben 46 jaar en sinds 2002 getrouwd met Jetty. Samen hebben we 3 kinderen, Martine, Jorn en Thomas. Ik ben zelf opgegroeid in Staphorst als zoon van 'de tapijtboer'. Na ons trouwen hebben we tot 2018 in Staphorst gewoond, daarna zijn we verhuisd naar Rouveen waar we met veel plezier aan de Oude Rijksweg wonen.

In het dagelijks leven ben ik werkzaam als algemeen logistiek medewerker bij OK Oliecentrale, een distributeur van smeerolie en brandstoffen. Hiervoor heb ik voor diverse bedrijven in de logistieke sector gewerkt, voornamelijk als transportplanner.

Sinds januari vorig jaar zit ik in de kerkenraad van wijk 2, sectie 2.3. Ik had al wel vaker op dubbeltal gestaan en ben ook wel gekozen geweest, maar zo duidelijk als het deze keer was dat ik het mocht aannemen was het niet eerder geweest. Kerkelijk ben ik opgegroeid bij de Hervormde Kerk in Staphorst en om eerlijk te zijn is er ook wel een periode geweest dat het geloof mij minder deed. God heeft mij echter aangeraakt en geroepen om Hem te dienen, dat wil ik dan ook proberen in al mijn gebrek en met al de fouten die ik dagelijks weer maak. In het begin vond ik het best moeilijk - en nu af en toe nog wel - om bijvoorbeeld in een groep voor te gaan in gebed of uit de Bijbel te lezen. Maar telkens merk ik ook dat het wel goed komt en mag vertrouwen op God hierin en kracht van Hem ontvang.

Een tekst uit de Bijbel die mij erg aanspreekt is 1 Petrus 2 vers 11 - 12: "Geliefden, ik roep u op als bijwoners en vreemdelingen u te onthouden van de vleselijke begeerten, die strijd voeren tegen de ziel. Houd uw levenswandel onder de heidenen goed;

*And I want to say thank you
I was lost and you found me
I was dead inside and you breathed
into me and you brought these bones to live
I want to say thank you Thank you for saving
me*

opdat zij die nu van u kwaadspreken als van kwaaddoeners, door de goede werken die zij in u waarnemen, God verheerlijken mogen op de dag dat er naar hen omgezien wordt." Hierin worden we als christenen opgeroepen om goed te leven onder de heidenen, de niet-gelovigen. Als we dat doen dan is het zelfs mogelijk dat de mensen die nu niet in God geloven dat later wel gaan doen omdat ze ons als voorbeeld zien. Wat een verantwoordelijkheid! En wat is dat moeilijk in deze wereld waarin aan alle kanten aan ons getrokken wordt, ook voor een ambtsdrager. Een lied wat mij bijzonder aanspreekt is 'Thank You' van Jesus Army. Hier herken ik in terug hoe het eigenlijk met mij gegaan is tot nu in mijn leven. "Ik was verloren, maar U hebt mij gevonden".

Ik hoop u en jullie te ontmoeten in de diensten en tijdens het andere gemeentewerk.

*En ik wil mijn dank uitspreken,
Ik was verloren en U heeft me gevonden,
Ik was dood van binnen, En U blies uw adem
in mij, En U bracht mijn botten tot leven.
Ik wil zeggen: dank U, dank dat U mij heeft
gered.*

Jeugdweekend maart 2024

Door Joëlle Brinkman en Julia Krale

Afgelopen maart verbleven we met een groep van ongeveer 21 jongeren en 3 begeleiders een weekend lang op een kampeerboerderij in Gasselternijveen. Nu vraag je je misschien af, wat doet een groep jongeren in zo'n afgelegen plaats? Daarom nemen we jullie graag mee in ons weekend!

Op vrijdagavond begon het allemaal. We waren van harte welkom bij onze zustergemeente, de Hervormde Gemeente Siddeburen-Steendam-Tjuchem. Daar konden we een hapje mee-eten en een aflevering kijken van The Chosen, een serie over het leven van Jezus! Sommigen van ons waren er al voor het eten, anderen sloten later aan voor de serie. Eten was er in overvloed en vele bakjes met restjes gingen in de tas mee naar huis. In de avond reden we gezamenlijk terug door het uitgestrekte noorden naar onze kampeerboerderij in Gasselternijveen. Snel werden de kamers verdeeld en de heerlijke rioollucht in het bijgebouw weerhield ons er niet van om juist dáár een slaapkamer te kiezen. Ver weg van de begeleiders die in het hoofdgebouw hun plaatsje hadden bemachtigd. Na de dagafsluiting volgde een gezellige avond met chips en spelletjes. Langzaam gingen steeds meer mensen naar bed, hoewel sommigen nog een avontuurlijke nachtwandeling maakten die, naast een paar bijna-aanrijdingen, soepel verliep.

De volgende ochtend was het eerst tijd voor een gezamenlijk ontbijt aan de lange tafel. Voor de één was het ontbijt pas om 9 uur en voor de ander was het duidelijk nog veel te vroeg! In het begin van het weekend schoten de handjes voor het corvee nog snel in de lucht, vandaar dat de tafel ook snel weer was afgeruimd. Gelukkig hadden we een vaatwasmachine, dus hoefden we niet af te wassen!

Na het ontbijt hadden we vrije tijd tot de lunch. En zo probeerde Niels nog een opdracht voor school in te leveren, terwijl een andere groep druk bezig was met Just Dance. Een perfecte combinatie. Na de lunch was het tijd voor een leuke activiteit! Nadat iedereen een plek had gevonden in de auto's, reden we naar Assen voor een spel genaamd Crazy 88, georganiseerd door Marjanne, Sigrid en Amber. Crazy 88 is een spel met 88 opdrachten die je binnen een bepaalde tijd moet uitvoeren om punten te scoren. Alles moest op foto of video worden vastgelegd, want zonder bewijs geen punt. En daar was de jury streng op. Nadat we in Assen een parkeerplek hadden gevonden, en de accu van de Tesla was opgeladen, ging het spel van start. En na een middag vol, vaak beschamende opdrachten, keerden we weer terug naar onze boerderij. Na een patatje en een snack was het tijd voor het avondprogramma: 'Ik hou van Holland'! Dit was samen met een groepje jongeren uit de gemeenten (Alteveer en Nieuwe-Pekela) van oud-jongerenwerker J. Admiraal georganiseerd. Na het vormen van de teams was het een fanatieke strijd om de eerste plaats, maar vooral erg gezellig. De verliezers moesten een prachtig dansje doen voor de groep, maar ook de andere teams deden enthousiast mee. Hartstikke sportief toch? Na een avondsluiting met prachtige toneelstukjes van Bijbelverhalen en-figuren was het toch tijd voor ons schoonheidsslaapje.

Dat schoonheidsslaapje hadden we ook wel nodig toen we de volgende ochtend om 8 uur aan het ontbijt moesten zitten. De meesten zaten om 8 uur aan tafel, hoewel dat ook wel van onze gezichten af te zien was? Na het ontbijt reden we in een stoet naar Nieuwe-Pekela. Daar waren we de hele zondag te gast bij de Hervormde Gemeente.

In de ochtend hadden we een kerkdienst geleid door dominee Admiraal. En volgens mij heeft hij in tijden niet zo'n volle kerk in Nieuwe-Pekela gezien. Na de dienst genoten we samen van taart, zongen we liederen en gingen we lunchen. Daarna kregen we een kleine tour door Nieuwe-Pekela, gevolgd door een speciale jeugddienst! Jongerenwerker Robert Duiker kwam spreken en de muziek werd geleid door The Ambassadors. Na de dienst was het tijd voor het koffie-uurtje waarin we nog even gezellig konden napraten over de dienst en onze ervaringen. Toen was het toch echt tijd om terug te keren naar het prachtige Gasselternijveen. Bij ons afscheid vormden de jongeren spontaan een erehaag waar we één voor één doorheen liepen. Dat zullen we niet snel vergeten ;)

Eenmaal teruggekomen in de boerderij bestond ons avondeten uit allemaal restjes, want alles moest op! Er was nog een heleboel over, dus Gabina drukte enthousiast pakken hagelslag en zakken chips in onze handen. Met succes, want uiteindelijk bleef er weinig over. Het enthousiasme voor het corvee was in de loop van het weekend wat afgenomen, want toen er een groep afwassers voor de laatste maaltijd nodig was, kostte dat toch wat meer moeite. Uiteindelijk werd iedereen aan het werk gezet en terwijl de ene ploeg de wc's opruimde, werd er door de andere een bezem door het hele huis gehaald. Binnen no-time was het huis schoon genoeg en was het tijd om weer terug te gaan naar huis. Met 130 km/u op de snelweg waren we weer snel terug op onze eindbestemming.

En zo snel is ook dit gezellige jeugdweekend weer voorbij gevlogen! Dit was de reden dat we met een groep jongeren in Gasselternijveen waren beland. En wie weet belanden we over een tijd wel weer in een uithoek van Nederland. Dan lezen jullie dat vast terug in ons volgende verslag.

Seniorenmiddag

Door Jacobine Coster

Hoe oud moet je zijn om je tot de Senioren van de gemeente te rekenen?

Voor de Seniorenmiddagen geldt geen leeftijdsgrens! Ieder die zich niet meer tot de jeugd van de gemeente rekent, is van harte welkom op een van deze bijeenkomsten, waarvan er acht worden georganiseerd, van september tot april in de kerkzaal van het Dienstgebouw. Laat dit stukje een aanmoediging zijn ook eens te komen.

Op de betreffende woensdag staat vanaf 13.45 uur koffie en thee klaar. Om 14 uur heet voorzitter Bertus van Spijkeren allen welkom, ook de gastspreker van die middag. Eerst geeft hij het woord aan de aanwezige (emeritus)predikant, die met gebed opent, de meditatie houdt en de middag afsluit. Ds. Born nam dit seizoen deze taak enkele keren op zich. Mooi dat hij en zijn vrouw zo contact met Hervormd Rouveen houden en de oudere leden ontmoeten in een ontspannen sfeer. In het jaarrooster staat de Kerst- en de Paasbijeenkomst, met een mooie liturgie. De overige (zes) middagen kennen als vaste programmapunten, behalve dus de meditatie, notulen, pauze als extra gezelligheidsmoment en een bijdrage van een gastspreker. Deze komt met een interessant onderwerp over zending, (kunst)geschiedenis, natuur of cultuur en weet de aanwezigen te boeien. Bijna bijna altijd maakt spreker of spreekster gebruik van prachtig beeldmateriaal. Er is gelegenheid vragen te stellen over de lezing en tussen 16 en 16.30 uur wordt de middag afgesloten.

Heel mooi was het afgelopen seizoen de middag waarop mevrouw Strating ons vertelde en liet zien hoe de Amish in Noord-Amerika leven. Op de laatste bijeenkomst wist Ds. De Goijert te boeien met zijn ervaringen bij het uitdelen van bijbels in Rwanda, ondersteund door pakkende beelden op het scherm.

Ook de middag waarop de heer Van Dijk met zijn verhaal en beelden over 'Rembrandt en de Bijbel' aanwezig was, was de moeite waard.

Het is voor het bestuur een uitdaging om voor ieder seizoen sprekers te vinden die met een interessante lezing kunnen komen. Het geeft veel voldoening als dat dan gelukt is.

Mijn man en ik zijn nog maar 'nieuwkomers' en bovendien nog niet zo lang 'senior'. We werden 'binnengelokt' omdat Berend gevraagd was de meditatie te verzorgen afgelopen oktober. De kennismaking was aangenaam en we woonden daarna de middagen bij als we de gelegenheid hadden. Wij zien deze ontmoetingen als een waardevolle manier om (oudere) broeders en zusters van de gemeente te leren kennen. Er zijn zestigers onder de bezoekers, maar de heer Smit is met zijn 90 jaar de oudste. Hij zei me dat hij heel graag naar de middagen komt en niet graag zijn plek leeg laat. Ook de dames Spijkerman en Brand zijn trouwe bezoekers. Zij genieten altijd van het gezellige samenzijn en zien naar de middagen uit. Seniorenmiddagen voorzien in een behoefte, want veel oudere gemeenteleden gaan in de avond niet graag meer van huis, maar willen wel de onderlinge band onderhouden. Vervoer kan worden geregeld: er hoeft alleen een telefoontje gedaan te worden naar de heer Kasper. Er is geen reden om te zeggen: "Ik ben te jong voor de Seniorenmiddag!" Van harte welkom in het nieuwe seizoen D.V.

Enkele van de oudste bezoekers

De pauze, tijd voor gezellige gesprekken!

WELKOM

Nieuwe gemeenteleden

Wij zijn Jan Willem (27) en Harriët (29) Beldman en we hebben een dochter van 6 Joëlle en een zoontje van 3 Gijs. Jan Willem werkt als vrachtwagenchauffeur bij Van der Sluis Transport in Staphorst en Harriët werkt 2 dagen in de week als medewerker verkoop binnendienst bij Gordijnatelier Hoekman in Genemuiden.

Sinds juli 2023 wonen wij met veel plezier aan de Oude Rijksweg 428A in Rouveen. Jan Willem is organist in de gemeente en Harriët geeft zondagsschool. We hebben ons de afgelopen tijd welkom gevoeld in de gemeente als nieuwe leden.

Wij zijn Klaas en Margje Coster.

We wonen in Staphorst, aan de Middenwolderweg.

Samen met onze kinderen, onze drie jongens.

Vorig jaar hebben we de stap genomen, en zijn we lid geworden van de gemeente Rouveen.

In het dagelijks leven werkt Klaas bij Duntep in Staphorst, waar veel mooie chalets en mantelzorgwoningen worden gemaakt.

Margje werkt bij Brownies per Post in Meppel, een website waar heerlijke brownies kunnen worden besteld.

We hopen op een goede en fijne tijd in de gemeente.

Wij zijn René en Jenienke Krale.

Afgelopen juli zijn wij getrouwd en sindsdien wonen wij in Rouveen.

René werkt als monteur en vrachtwagenchauffeur bij De Grasdroyerij in Ruinerwold.

En Jenienke werkt als pedagogisch medewerkster bij de agrarische kinderopvang De Kleine Kornuiten.

We kijken ernaar uit om de gemeente beter te leren kennen en we hopen op een goede en fijne tijd in de gemeente.

Hallo,

Wij zijn Rijk en Ikie Timmer. Sinds 2022 wonen we aan de Gemeenteweg 299H te Staphorst, we wonen er met veel plezier!

We hebben samen 6 kinderen en 7 kleinkinderen.

Ikie; in het dagelijkse leven werk ik als ZZP 'er voor verschillende bedrijven en doe daar de financiële administratie. Hobby's zijn wandelen, sporten, lezen en interieur stijlen.

Rijk; ik werk als pedagogische conciërge bij de Greijdanus te Zwolle. Het werken met jongeren is uitdagend en geniet er enorm van. Hobby's zijn wandelen, fietsen, tuinieren en motorrijden.

We voelen ons thuis in de gemeente en gaan ons zeker aansluiten bij activiteiten en kringen.

Wij zijn Henk, Femmie, Nick, Vera en Daan Brand.

Wij wonen in Punthorst aan de Ir. J. Nijsinghstraat

Henk werkt bij Wildeboer in Nieuwleusen als elektra/storingsmonteur en Femmie werkt bij Klein Units als interieurverzorgster.

Nick en Vera zitten alle twee op de Terra in Meppel en Daan zit op de Dr. Maarten Lutherschool in Punthorst.

Sinds eind vorig jaar zijn wij lid van de gemeente geworden. Waar wij goed zijn ontvangen, en hopen op een goede tijd in de gemeente.

Column - Vriend

Door Rosalinde van der Linde

Begin maart verbleef ik met mijn zusje een nachtje in De Lier, een plaatsje middenin het Westland. De B&B waar wij verbleven stond midden tussen de kassen. Een bijzondere ervaring om daar 's avonds rond te rijden als je gewend bent aan de donkere avonden in het buitengebied van Rouveen.

Behalve de overnachting hadden wij een paar leuke tripjes gepland, naar onder andere Delft, Monster en Naaldwijk. In Naaldwijk belanden wij na even winkelen in een gezellig tentje om te gaan lunchen. In het toilet van dit tentje viel mijn oog op een mooi, oud lijstje met een gedicht. Nu ben ik niet zozeer een gedichtenmens, maar deze van Toon Hermans bleef wel hangen.

Twee weken later tijdens een kerkdienst op zondagochtend ging de preek over Petrus. De gastpredikant sloot af met het gedicht van Toon Hermans dat onlangs zo'n indruk had achtergelaten bij mij.

*Je hebt iemand nodig, stil en oprecht
Die als het erop aan komt, **voor je bidt** of voor je vecht
Pas als je iemand hebt die met je lacht en met je grient
Dan pas kun je zeggen: 'k heb een vriend*

De woorden die de meeste indruk op mij maakten, heb ik vetgedrukt. Een vriend die voor je bidt. Best confronterend, want bid ik niet vooral voor mijzelf? En ben ik het wel waard een vriend genoemd te worden als ik niet of weinig bid voor vrienden?

Een oud gedicht. Een bewustwording. Confronterend, maar ook van zoveel waarde.

Wat voor een vriend ben jij?

Theologische Vorming Gemeenteleden

Na de zomer gaat op diverse plaatsen in het land de cursus Theologische vorming gemeenteleden weer van start. Doel van de cursus is onder andere verdieping van de kennis van de Bijbel en de belijdenis. De totale cursus duurt drie jaar, maar opgave per jaar is mogelijk. De lestijden zijn één keer in de 14 dagen op zaterdag van 09.00 uur tot 12.15 uur. Het betreft ongeveer 20 ochtenden per jaar. De cursus is laagdrempelig. Er is geen specifieke vooropleiding vereist. De cursisten vormen een divers gezelschap van mannen en vrouwen met alleen lagere school tot academici. De deelnemers zijn voornamelijk afkomstig uit Gereformeerde Bondsgemeenten, maar ook uit andere reformatorische kerken.

Zelf heb ik deze driejarige cursus vanaf 2011 gevolgd. Graag wil ik mijn motivatie tot het volgen van en de ervaringen met de cursus met de lezers delen. Al vaker had ik in De Waarheidsvriend een oproep tot aanmelden voor de cursus TVG zien staan. Iedere keer weer trok dit mijn aandacht. Ik was geïnteresseerd in veel zaken, die met de Bijbel te maken hadden, maar miste inzicht in de grote lijnen en de verbanden. De cursus leek in die leemte te kunnen voorzien. Ik denk ook dat er onder gemeenteleden (en dan begin ik bij mijzelf) een gebrek aan kennis is. Tegenwoordig komen er veel zaken op je af en voor een goede standpuntbepaling is kennis vereist. In 2011 heb ik de knoop doorgehakt en heb ik me aangemeld voor de cursus in Harderwijk. Tegenwoordig wordt deze in Putten gegeven.

Om verschillende redenen overtrof de cursus mijn verwachtingen. De contacten met de mede-cursisten heb ik als heel plezierig ervaren. Alhoewel afkomstig uit verschillende kerken waren de overeenkomsten groter dan de verschillen. Door je te verdiepen in de zaken waar het werkelijk om gaat kun je over de middelmatige zaken verschillende ideeën hebben zonder direct in de kramp te schieten. De opzet van de cursus (één keer in de twee weken en niet schools) geeft ook een bepaalde rust. In mijn geval was het niet zo dat ik na drie jaar kon zeggen dat ik alle behandelde stof in mijn hoofd had. Wel was het zo dat door de cursus veel zaken aan de orde zijn gekomen waarvan ik nog wel eens wat meer wilde weten. De cursus zorgde dus voor een goede aanzet.

De vragen, die in de cursus TVG aan de orde komen, hebben te maken met de kerkelijke en maatschappelijke realiteit en actualiteit. Ik wil deze cursus graag onder uw/jouw aandacht brengen. Voor nadere informatie mag u altijd contact met mij opnemen. Ook kunt u kijken op www.cursustvg.nl voor het volledige studieprogramma.

Roelof Prins
Zwaluw 5
7951 MA Staphorst
roelofprins1@gmail.com
06-83205570

Interview ds. Van Vreeswijk

Door Grietje Krol en Gabina Nijzink

Op 30 juni 2024 neemt dominee Van Vreeswijk afscheid van onze gemeente. Na een periode van 38 jaar, waarvan bijna 13 in Rouveen-Staphorst, is hij letterlijk 'uitgediend' en gaat hij met emeritaat. In een terugblik met de dominee en zijn vrouw is er één emotie die de boventoon voert: dankbaarheid. Dankbaarheid voor Wie God was in al die jaren, dankbaarheid voor wat ze mochten doen in onze en andere gemeenten en dankbaarheid voor de tijd die aanstaande is.

Toen u hier naartoe kwam in 2011 zijn de kinderen niet meegekomen naar Rouveen. De 'pastorie' aan de Wilgenlaan werd het nieuwe thuis van jullie samen. Een nieuw tijdperk in een nieuwe gemeente. Hoe hebt u de tijd in Rouveen beleefd?

We zijn hartelijk opgenomen in jullie midden en voelden ons heel welkom. Het was heerlijk wonen in de nieuwbouw van Rouveen. Een mooi en groot huis met een heerlijke houtkachel. Al was het wel wennen om met z'n tweetjes de pastorie te bewonen zonder de dynamiek van de kinderen.

We hebben ons echter niet verveeld, want in de grote gemeente van Rouveen-Staphorst is genoeg te doen en te beleven. Ik hoefde het gelukkig niet alleen te doen. Mijn vrouw stond naast en achter me: zij regelde de afspraken en ging - tot corona - mee op de bezoeken. Ze was en is mijn klankbord. Mijn tegenover, ook in het werk.

Als dominee bent u betrokken bij belangrijke gebeurtenissen in iemands leven. Dat zijn zowel verdrietige als vreugdevolle momenten. Hoe ervaart u dat?

Het is bijzonder om dichtbij mensen te mogen zijn op belangrijke momenten in hun leven.

Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de belijdeniscatechisaties en de huwelijks catechese, waarbij we van hart tot hart met elkaar spreken. Hoe bijzonder is het om te zien dat mensen de Heere Jezus leren kennen en lief krijgen! Ontmoetingen met kinderen vond ik altijd prachtig. Sinds mijn bevestiging in Rouveen zijn er zo'n 500 kinderen geboren. Dat betekent 500 kinderen die nu in de leeftijd tussen 0 en 12 jaar zijn. Wat een zegen, en tegelijkertijd grote verantwoordelijkheid, is dat voor ons als gemeente. Anderzijds maakt ook crisispastoraat grote indruk op mij, evenals stervensbegeleiding en het nabij zijn in tijden van rouw. Het is een voorrecht dat je tijdens zulke intense periodes in iemands leven het vertrouwen krijgt om met hem/haar op te trekken, te zoeken en te bidden.

*U bent heel vaak voorgegaan in ons midden.
Wat is de belangrijkste boodschap geweest, wat
heeft u ons willen voorhouden?*

"Kom en zie" (Johannes 1 : 40 en 47). Ik had en heb het verlangen om goed te spreken van mijn Heere en Heiland Jezus Christus. Om stem te geven aan de woorden van Hem Die van vergeving wil weten, Die kracht biedt voor vandaag en hoop voor de toekomst.

Als dienaar van het Woord ben ik hier geweest om te dienen en te delen. Maar dat is ook een opdracht voor de gemeente. U ontvangt bijvoorbeeld de zegen om die ook weer uit te delen.

De Woordverkondiging maakt altijd diepe indruk op mij. Dat ik de woorden van eeuwig leven in de harten van mensen mag zaaien. Mensen die de HEERE via allerlei wegen bijeen roept. Groot is Zijn trouw. Maar ook de trouw waarmee jongeren en ouderen bleven samenkomen, wil ik noemen. U hebt mij al die tijd gedragen en ook verdragen in uw midden en dat stemt me dankbaar.

*Straks bent u na 38 jaar emeritus-predikant.
Geen eigen gemeente meer en niet meer 24/7
'aan' staan. De zondag als rustdag en meer tijd
voor de rollen van echtgenoot, vader en
grootvader. Hoe ziet u dat voor zich?*

Laat ik voorop stellen dat het een vreugde is zoveel tijd te ontvangen om de Bijbel te lezen, te onderzoeken en door te geven aan anderen. Maar in de lange tijd dat ik predikant ben geweest, heb ik ook veel ingrijpende dingen meegemaakt en meebeleefd.

38 jaar dienaar van het Woord:

- 1985: pastoraal werker in Kinderdijk/Middelweg en Waddinxveen*
- 1986 - 1990: legerpredikant op de Koning Willem I Kazerne in Den Bosch*
- 1990 - 1996: Hervormde Gemeente Hei- en Boeicop*
- 1996 - 2004: Hervormde Gemeente Bergambacht*
- 2004 - 2011: Hervormde Gemeente Rijssen*
- 2011 - 2024: Hervormde Gemeente Rouveen-Staphorst*

12,5 jaar Hervormde Gemeente Rouveen-Staphorst in cijfers:

- Aantal belijdeniscatechisanten: 196*
- Aantal huwelijken: 79*
- Aantal dopelingen: 242*
- Aantal begrafenissen: 122*

Dit draag ik bij me en stapelt zich op naarmate de jaren verstrijken. Daarom is het ook goed om het gemeentewerk af te ronden.

Na 30 juni ga ik een half jaar met 'sabbatical'.

We hopen een goede ingang te vinden in onze nieuwe woonplaats en kerkelijke gemeente Rijssen. Want met ons hart, hoofd en werk nog in Rouveen is daar in het achterliggende jaar nog niet van gekomen. In de komende rustperiode hoop ik meer te kunnen optrekken met mijn vrouw, kinderen en kleinkinderen. Met ingang van het nieuwe jaar ga ik bij leven en welzijn weer voor in verschillende gemeenten, waaronder ook zeker in de gemeente Rouveen-Staphorst waar we ons heel erg thuis voelen.

Onze gemeente is in de tijd dat u hier diende veranderd. Hoe laat u de gemeente achter?

De gemeente is gegroeid en de verhouding 'Rouveen' en 'instroom' is veranderd. Was in het begin van mijn tijd nog het merendeel van de gemeenteleden afkomstig uit Rouveen, inmiddels is dat niet meer zo. Het is nu echt de gemeente Rouveen-Staphorst. Het is de Heere Die ons samenbrengt en ons aan elkaar geeft.

Daarnaast is er liturgisch meer ruimte ontstaan; denk bijvoorbeeld aan het ritmisch zingen en de gezangen en liederen die een plek hebben gekregen in de erediensten. De lofzang mag doorgaan, voor Zijn troon en hier beneden.

Hoe ik de gemeente achter laat? Dat doe ik in het vertrouwen dat de HEERE Zijn werk, Zijn gemeente hier ter plaatse, niet loslaat. Aan die God draag ik u/jullie allen en de mannenbroeders van de kerkenraad op. Ga met God en Hij zal met jullie zijn.

Afscheid Zondagschool groep 6

En dan is het zover, die laatste week dat je nog op de Zondagschool zit is aangebroken. Ja, en als je in groep 6 zit, dan kijk je toch stiekem wel al vanaf het begin een beetje uit naar die laatste week. Want in de die laatste week staat traditioneel het uitje gepland, met aansluitend ook toch wel een klein beetje spannend de afscheidsdienst in de kerk.

Als het dan 12:00 uur is en we staan klaar voor vertrek richting Nijmegen, beginnen de eersten zich wel al zorgen te maken; 'gaan we op de terugweg wel naar de Mac?' En waar gaan we nu eigenlijk naar toe? Is het daar wel leuk? De rit duurt even, maar iedereen vermaakt zich onderweg op zijn eigen manier. Sommigen hebben stripboeken meegenomen, anderen spelen een heel bijzonder spel. Een spel wat kort gezegd neer komt op, wie het eerst een gele auto of vrachtauto ziet mag de anderen in de auto een klap geven! Auw, ik voel de auto's nog steeds, o nee, ze "sloegen" mij gelukkig over want ik zat achter het stuur en dan moet je wel op de weg letten.

In het openluchtmuseum aangekomen krijgen we een puzzelopdracht, we verdelen de groep snel in tweeën, verrassend een jongens- en een meidengroep. We ontdekken in de uren die volgen verschillende nieuwe dingen over het Christendom, Jodendom en de Islam. Vooral de manier van leven zoals het in vroege tijden gebeurde maakt veel indruk. Uiteindelijk zijn het de jongens die de puzzeltocht winnen, ook nog eens een stuk sneller dan meiden! Maar ach, doet dat er toe? Het was vooral gezellig!

Op de terugweg gaan we dan toch nog naar de Mac, pfff wat toch wel een grote opluchting is voor een aantal. Hier genieten hier we per ongeluk van lekkere vegetarische kipnuggets. Oeps, dat was een foutje maar niet getreurd, bijna niemand heeft het verschil geproefd.

Maandagmorgen, de kerk stroomt vol, voorin zit groep 6, toch wel een beetje spannend! Ken ik het lied wel goed genoeg? En hoe gaat het straks als ik voorin de kerk sta en ik krijg een Bijbeltje? De dienst begint en het thema is "Volg Mij", daar hebben we het een paar weken terug ook over gehad op de zondagschool bij meester Karl. Maar toen had de meester geen krukken mee, hm bijzonder! Krukken! Ik ben benieuwd! Na het zingen van een aantal liederen en een schriftlezing begint de uitleg van het thema. Dan wordt al snel duidelijk dat het juist goed is om krukken te hebben! Je hebt ze nodig om in de benen te komen, om Jezus te volgen. Als we dan nog een lied hebben gezongen is het zover, de namen worden één voor één opgenoemd en iedereen krijgt een bijbeltje met een tekst. Als iedereen is geweest mag groep 6 een lied zingen wat we in de afgelopen periode geoefend hebben op de Zondagschool. Dat gaat best goed! En zo vliegt ook dit uur, het afscheid van de Zondagschool, voorbij en niet veel later gaan we al weer naar huis.

Groep 6, bedankt voor de leuke gesprekken, ondeugende momenten en toch ook elke keer weer verrassende inzichten! Het ga jullie goed, vergeet de krukken niet maar gebruik ze zeker!

De leiding van de Zondagschool

Vakantie Bijbel Week

D.V. 23, 24 en 25 juli

Deze zomer vieren we een feestje! **30 jaar VBW!**

We willen dit feestje graag samen met jullie vieren en nodigen jullie van harte uit om samen met je vriendjes of vriendinnetjes naar de VBW dagen te komen. We hebben een heel leuk programma voor jullie bedacht en hopen jullie '**WegWijs**' te maken in de Bijbel verhalen. Binnenkort hopen we meer informatie te delen om je te kunnen aanmelden.

Vlieger knutselen met papier en stof

Wat helemaal past bij de zomer is vliegeren! Heerlijk is het om je zelfgemaakte vlieger in de lucht op te laten. Maar naast vliegeren kan je ook een vlieger knutselen. Dit kan je doen met bijvoorbeeld gedecoreerd papier. Het is een knutsel waar wel wat meetwerk bij komt kijken, maar dat maakt de knutsel natuurlijk alleen maar uitdagender. Veel knutselplezier alvast!

Wat heb je nodig?

- Gekleurd decoratie karton
- Wit a 4 karton
- Pastelkrijt of stoepkrijt
- Collal plakstick en knutsellijm
- Potlood
- Schaar
- Touw
- Reepjes gekleurde stof
- Knoopjes
- Linaal

Hoe maak je het?

1. Teken een vierkant uit decopapier met de afmeting 20 cm bij 20 cm;
2. Teken 2 vierkanten uit ander decopapier met de afmeting 9 cm bij 9 cm;
3. Knip de vierkanten uit;
4. Plak de kleine vierkanten zoals de onderstaande afbeelding. Dus 1 linksboven en 1 rechtsonder;
5. Teken een vliegervorm in een ruitvorm van 10 cm bij 10 cm (zie ook onderstaande afbeeldingen);
6. Knip de getekende vlieger uit;
7. Plak deze op je A4 van wit karton;
8. Knip 5 strookjes stof van ongeveer 2 cm. dik De lengte ongeveer 10 cm;
9. Knip een touw op een gewenste lengte zo dat je het touw nog wat kan kronkelen;
10. Maak nu een strikje om het touw met een reepje stof;
11. Maak ongeveer 5 strikjes en knip wat overmatig is weg met een schaar;
12. Plak nu het touw van de vlieger met wat kronkels vast;
13. Lijm de weer zijden van elk strikje vast met knutsellijm;
14. Maak de achtergrond met pastelkrijt of stoepkrijt blauw en veeg dit uit.

Verhaal

HET VERDWAALDE "SCHAAPJE"

Met veel kabaal stormen de kinderen van basisschool de goede Herder naar de bussen die voor de school staan. Eindelijk gaan ze op schoolreis.

Hoofdschuddend, maar met een lach op hun gezicht staan de juffen en meesters naar de horde kinderen die de bus bestormd te kijken. Als alle kinderen in de goede bus zit kan de schoolreis eindelijk beginnen.

Groep vijf en zes zijn onderweg naar een dierentuin. In de bus is het één en al gezelligheid. Na een mooie busreis komen ze eindelijk bij de dierentuin aan.

De kinderen kunnen niet wachten om uit te stappen. Maar voordat ze de kans krijgen om de bus uit te stormen pakt juf Carolien de microfoon die voorin de bus hangt.

"Lieve jongens en meiden, ik weet dat jullie zo snel mogelijk de dierentuin in willen, maar eerst heb ik nog een paar mededelingen. Vanmorgen in de klas zijn er groepjes gemaakt met wie je in de dierentuin bij elkaar blijft, straks gaan de juffen en meesters eerst naar buiten en dan mogen jullie uit de bus naar de juf of meester lopen die bij jullie groepje hoort. Om half één komen we allemaal bij elkaar bij het restaurant om gezamenlijk te eten, daarna mogen jullie weer met je eigen groepje verder de dierentuin gaan bekijken. Om drie uur verzamelen we allemaal bij de uitgang. Voordat jullie de bus instappen worden er eerst neuzen geteld, we kunnen het natuurlijk niet hebben dat één van onze aapjes hier achterblijft".

Na deze laatste opmerking van de juf klinkt er een oorverdovend lawaai. Als de kinderen weer wat rustiger zijn gaan de deuren van de bus open en de juffen en meesters stappen uit en gaan in een rij voor de bus staan. Als elk groepje bij de goede juf of meester staat, kan het grote avontuur wat schoolreis heet eindelijk beginnen.

Het groepje van juf Carolien heeft besloten om de route die aangegeven is te volgen. De kinderen genieten met volle teugen van alles wat er te zien is, en niet alleen de kinderen, de juf net zo goed. Bij de apen blijven de kinderen wat langer staan, die beestjes zijn ook zo grappig.

Als ze om half één bij het restaurant aankomen hebben de meeste groepjes al een plekje gevonden op het terras.

De patat gaat er wel in na een paar uur slenteren door de dierentuin. Er is natuurlijk ook wel genoeg gesnoept, maar patat gaat er altijd wel in. Als iedereen genoeg heeft gegeten en er gedankt is, gaan de groepjes weer uit elkaar en vervolgt ieder zijn eigen route.

De groep van juf Carolien gaat naar de haaien, "ik weet niet of ik dit wel zo leuk vind hoor" zegt de juf. "Eigenlijk vind ik haaien hele enge beesten."

"Er kan echt niks gebeuren hoor juf, het glas breekt heus niet zomaar". Hans gaat naast de juf lopen en kijkt ondertussen ondeugend naar de juf, "ik bescherm u wel juf", Hans balt zijn vuisten net of hij de haaien wel bij de juf weg zal slaan.

Juf Carolien moet lachen om Hans. "Met jou aan mijn zij durf ik wel naar de haaien te gaan Hans."

De tijd vliegt voorbij er is ook zoveel te zien in de dierentuin. Voor de kinderen het in de gaten hebben is het al tijd om terug naar de bus te gaan.

De groep van juf Carolien is net bij de bus aangekomen als Gijs om zich heen kijkt op zoek naar Hans, zijn beste vriend.

"Juf, waar is Hans eigenlijk, net zag ik hem nog, maar nu niet meer." Met een vragende blik staat Gijs voor juf Carolien. "Ik heb geen idee waar Hans is Gijs, ik zag hem net ook nog."

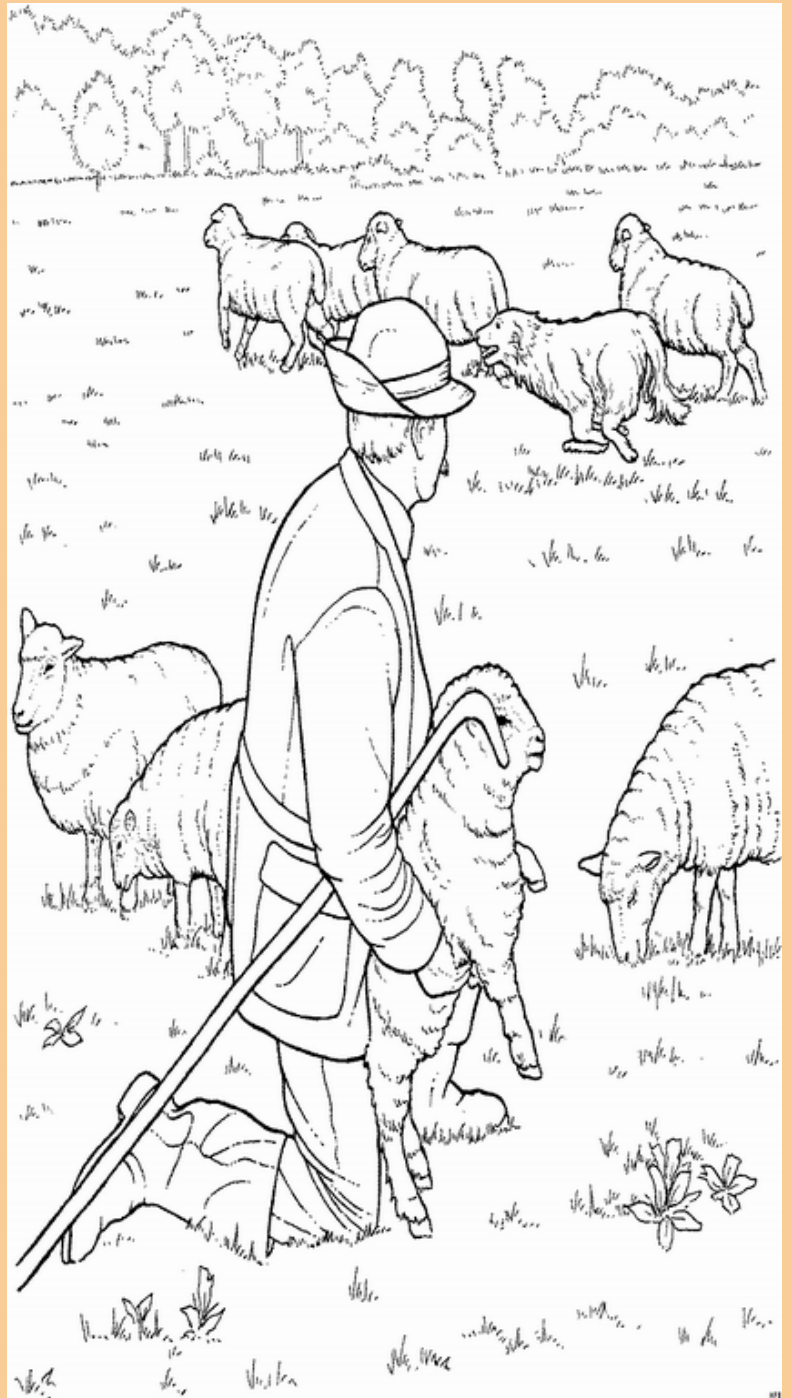
Ga jij maar bij je groepje staan, dan kijk ik of hij misschien bij één van de andere groepjes staat."

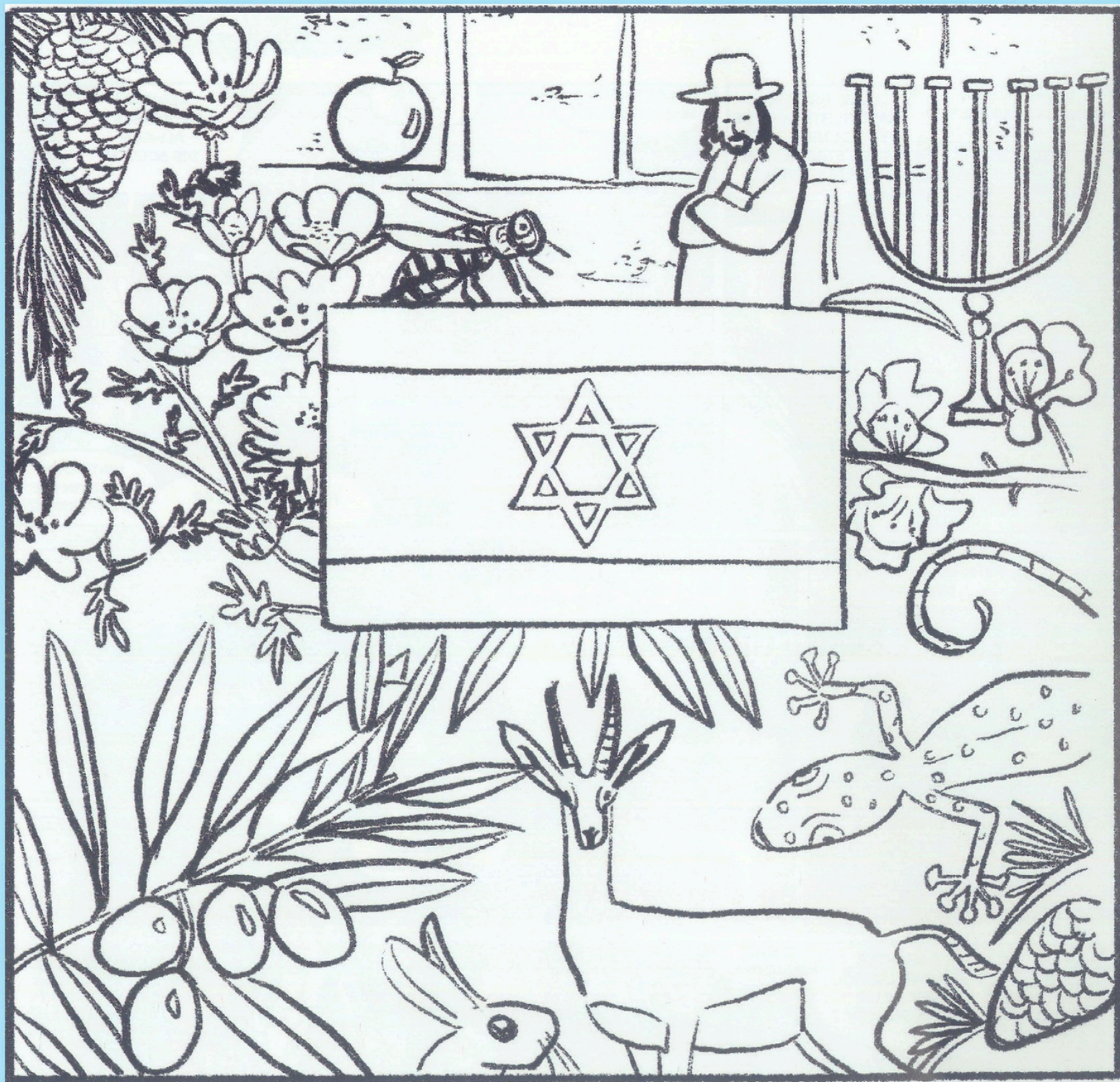
De juf loopt zoekend tussen de andere groepjes door, maar nergens is er een spoor van Hans te bekennen. Ze overlegt snel even met de andere juffen en meesters, dan wordt er besloten dat juf Carolien en meester Hugo de dierentuin weer in gaan om Hans te zoeken en dat de anderen alvast in de bus gaan zitten.

Gijs vindt het maar niks dat hij niet mee mag om zijn vriend te zoeken, gespannen kijkt hij uit het raam van de bus. Eindelijk na ongeveer een kwartier ziet hij de juf en meester om de bocht komen lopen met Hans tussen hen in. Gijs bedenkt zich geen moment en sprint de bus uit naar Hans toe. Als hij bij het groepje is aangekomen slaat hij een arm om Hans heen. "Waar was je nou opeens gebleven?" Hans heeft moeite zijn stem onder controle te houden, hij moet bijna huilen zo blij en opgelucht is hij dat de juf hem gevonden heeft. "Ik was bij het winkeltje aan het kijken en toen ik me omdraaide was iedereen opeens weg", zegt Hans terwijl hij ook een arm om Gijs heen slaat.

"Juf, nu lijkt Hans wel een beetje op dat verloren schaapje dat de Herder ging zoeken. Maar in dat verhaal was er maar één herder die ging zoeken en nu waren het er wel twee". De juf moet lachen om de vergelijking van Gijs. "Het lijkt er wel een beetje op, en ik ben blij dat die Herder ons nu heeft geholpen om Hans te vinden Gijs". Beide jongens knikken ernstig, zij zijn ook blij dat God ervoor gezorgd heeft dat de juf Hans weer vond. Met z'n vieren lopen ze naar de bus. Als ze alle vier een plekje hebben gevonden, start de chauffeur de bus en rijden ze weer richting school.

Door Trijntje Bos

De Israël commissie

Sinds kort is er binnen onze gemeente een nieuwe cie. in het leven geroepen. De mensen die er deel van uitmaken vinden het belangrijk, dat er voorlichting binnen de gemeente wordt gegeven over:

*wie zijn het volk van Israël?

*Wie zijn Gods Volk?

*Hoe moeten we Israël duiden op grond van de Bijbel?

*Waar moeten we staan, hoe moeten we ons al christen opstellen, nu Israël in oorlog is?

*Wat vinden we van het toenemend anti-semitisme?

*Wat is een Messias-belijdende Jood?

Dit zijn maar een paar vragen van ons onderzoek naar meer kennis over Israël.

We zijn een heel gemêleerd team. We bestaan nog niet zo lang, maar omdat we de noodzaak ervan inzagen om een avond over Israël te organiseren, en we zelf lang niet alles weten over de 'Israël-kwestie' hebben we ouderling Jacob Wasschebalie in de arm genomen, omdat we te weten waren gekomen, dat hij grote kennis van Israël heeft. (Het schijnt dat hij meer dan 200 boeken over Israël heeft, en vroeger ging 'backpacken'* in Israël).

Vervolgens hebben we ds. B. Coster gevraagd, of hij mee wil lezen, en theologische aspecten zou willen verhelderen. Verder lezen we zelf veel boeken/krantjes over Israël, of kijken de filmpjes van Christenen voor Israël (aanrader!). Jerusalem-Post (voor diegenen die goed Engels kunnen), is ook een goede nieuwszender. Ook krijgen we regelmatig tips of artikelen toegestuurd van mensen in onze omgeving, en er is regelmatig contact met Margriet ten Kortenaar-Knoll, die met haar gezin in Israël woont. Margriet is ook via Insta te volgen.

Onze eerste Israëlavond werd bezocht door een groot aantal mensen. We hadden bewust ook in onze wervingsstukjes geschreven dat de avond voor iedereen –dus een open avond– toegankelijk was. Het blijkt dat veel christenen, niet weten wat ze met Israël aan moeten. Er is veel onkunde.

Daarentegen vinden we het ook fijn en belangrijk dat mensen elkaar juist in deze tijd vinden in Christus, en dat we elkaar kunnen opscherpen en versterken. Het praat nu eenmaal makkelijker met elkaar als je van elkaar weet waar je (voor) staat.

Dr. Hoek (de spreker van die avond) reageerde een paar dagen later, of we er serieus over na zouden willen denken, om meerdere van dit soort avonden te organiseren, vanwege de noodzaak om meer te weten te komen over het volk van God.

En zo is eigenlijk de commissie tot stand gekomen.

Het is voor onszelf erg verrijkend, en het zijn ook vaak nieuwe ontdekkingen die we doen in de Bijbel, als het gaat om bijvoorbeeld voorzeggingen, en andere aanhalingen over wat er gaat gebeuren in het 'laatste der dagen'. Er wordt vaak gezegd: "let op de tekenen, maar ga niet rekenen"... Met andere woorden: we horen 's zondags in de kerk dat we waakzaam moeten zijn, omdat Jezus terug kan komen(bijvoorbeeld de gelijkenis van de 5 dwaze en 5 wijze meisjes).

De vraag is dan niet: Wanneer zal dat gebeuren?

Ben jij/ bent u er dan klaar voor? Klaar om God te ontmoeten?? Als de wederkomst plaats zal vinden, zal God een begin maken met de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Aarde (zie Openbaring 21), daar horen we 's zondags wel vaker over..... echter: geloven we dat ook ECHT? Dat er een nieuwe hemel en nieuwe aarde komt? En: waar zou die dan moeten komen? En, mag u, mag jij, mag ik er dan ook bij zijn? Als we 's zondags horen wat er op de kansel verteld wordt, is het voor IEDEREEN te bereiken, als je je overgeeft aan God. Je mag met lege handen komen. Maar: eigen ik het dan mezelf niet toe?? En wat heeft Israël er dan mee te maken?

Een weekje Israël

Door Jacob Wasschebalie

Op de eerste avond van ons Israël comité (donderdag 8 februari) kwamen we in contact met mensen die in Israël gingen werken. Verschillende bedrijven in de landbouw daar zitten zonder personeel omdat de Joodse arbeiders opgeroepen zijn voor het leger. En de duizenden Palestijnse arbeiders uit Gaza worden niet meer vertrouwd omdat ze bij de bloedige aanslag van 7 oktober gevoelige informatie hadden doorgegeven aan de terroristen van Hamas. Na enig overleg werd besloten om maandag 6 mei te gaan vliegen en op maandag 13 mei weer terug te keren. We wisten natuurlijk niet wat ons te wachten stond, het was immers code oranje, later zelfs rood! Op 6 mei was het gelukkig weer oranje. Met 9 personen stonden we om 8 uur op het station van Meppel. Na een lange reis met (helaas) veel vertraging arriveerden we rond 23.30 op kibboets Nitzana van waaruit we zouden gaan werken. Nitzana ligt aan de Egyptische grens, 30 kilometer onder Gaza. We werden hartelijk ontvangen met koffie en broodjes en even later werden we naar onze slaapgelegenheden gebracht, sobere huisjes met elk 3 of 4 slaapkamers. De volgende morgen werden we na het ontbijt om kwart voor 7 in een personenbus naar de boeren gereden. Onze groep werd zoveel mogelijk verdeeld over verschillende soorten boeren. De werktijden waren veelal van 7 tot 12 en van 3 tot 6, de korte siësta vanwege het soms te hete weer. De ene boer heeft tomaten, de ander komkommers, aardappelen, aardbeien, aubergines, blauwe bessen etc. Ook zijn er koeienboeren maar daar hadden we geen contact mee. Er is grote achterstand met het binnenhalen van de oogst. Het leven is er vrij sober, geen tv, radio, krant en internet in een gebouw op 3 min lopen. Ook geen winkel waar iets gekocht kan worden. Driemaal daags gezond eten, vaak kip, vis, salade en yoghurt. Ook koeientong komt langs, gelukkig hoorden we dat achteraf... en ei in allerlei soorten en maten. Tussen de werkzaamheden hadden we mooie gesprekken met allerlei mensen. We gingen om te werken maar de (Joodse) medemens bemoedigen was ook dankbaar werk.

Ze zijn allemaal ongelooflijk dankbaar dat we ze hielpen, maar vooral ook dat we er waren. Om hen een hart onder de riem te steken want immers, bijna de hele wereld keert zich tegen Israël. Een boer vergeleek ons zelfs met de tekst van Jesaja 61:5. We bezochten nog een dienst van Albert Knoester in Dimona, die daar ook een inloophuis heeft. Albert 'preekte' in het Hebreeuws met daarbij een Russische en Engelse vertaling. Een kleine gemeente, mensen uit Israël, Azerbeidzjan en Rusland. Hij woont en werkt daar al 14 jaar. Eerst had hij het erg moeilijk, de ruiten werden ingegooid en er verschenen billboards in de stad dat ze gevaarlijke mensen waren! Gelukkig is de verhouding met de (orthodoxe) Joden nu beter en kan hij vrij ongestoord zijn werk doen. Wel moet hij voorzichtig blijven want de Jood ziet een Christen als de mens van de Kruistochten, de wereldwijde pogroms, de Spaanse Inquisitie en natuurlijk de Holocaust in de Tweede Wereldoorlog. Ondanks dat de Joden veel zijn vervolgd passen ze zich echter niet zo snel aan, ze houden hun (sobere) tradities in stand. Orthodoxe Joden uit Australië, Amerika, Amsterdam of Jeruzalem kleden zich allemaal eender en dat al eeuwenlang. Ook was het mooi om te horen hoe Martin op indrukwekkende wijze het lied ZION van Aaron Shust ten gehore bracht. Ontroerend om te zien hoe bijna alle bezoekers meezongen. Naast het vrij zware werk (erg warm) zijn we ook naar het terrein geweest waar dat (erg ruige) festival plaatsvond. Op dat terrein zijn ca. 360 mensen vermoord. Aangrijpend om te zien. Dat was op 2 km van de grens met Gaza. In de verte hoorden we de vreselijk harde knallen van bominslagen. Aan het eind van de reis hebben we Jeruzalem bezocht, maar vanwege Dodenherdenking was de Klaagmuur afgesloten. Wel bezochten we de Oude Stad, de Jaffa Poort, de Damascus Poort en de altijd kleurrijke Ben Yehuda markt. Ook hadden we nog een goede ontmoeting met Margriet Knol, bekend van onze Israël avonden.

Het levensonderhoud is erg duur geworden. We schaamden ons wel voor onze nationale media waar de leugens over Israël steeds sterker worden en de echte waarheid steeds meer verhuld wordt. Maar mooi om te zien en te ervaren wat Jesaja al profeteerde: 'de woestijn zal bloeien'. Als groep merkten wij dat er een sterke saamhorigheid ontstaat als je samen een avontuur als dit beleeft. Biddend sloten we de reis af, dankbaar voor alles wat we hebben ontvangen en dat we een behouden reis en thuiskomst hebben gehad.

Voor de liefhebbers hierbij enige mailadressen voor meer informatie:

Mailadres Knoester om hun nieuwsbrief te ontvangen is: albert.knoester@gmail.com

En het mailadres van de Messiasbelijdende Joden is info@messiasbelijdendejoden.nl Ds. Molenaar, Genemuiden is hiervan voorzitter, men geeft een leerzaam periodiek uit.

Onze groep: Klaas Russcher, Harm Veijer, Hillie Bisschop, Klaasje van Veen - Bisschop, Hilligje Kok - Bisschop, Roelof Prins, Jan Kooiker, Martin Stoffer, Jacob Wasschebalie.

Shalom!

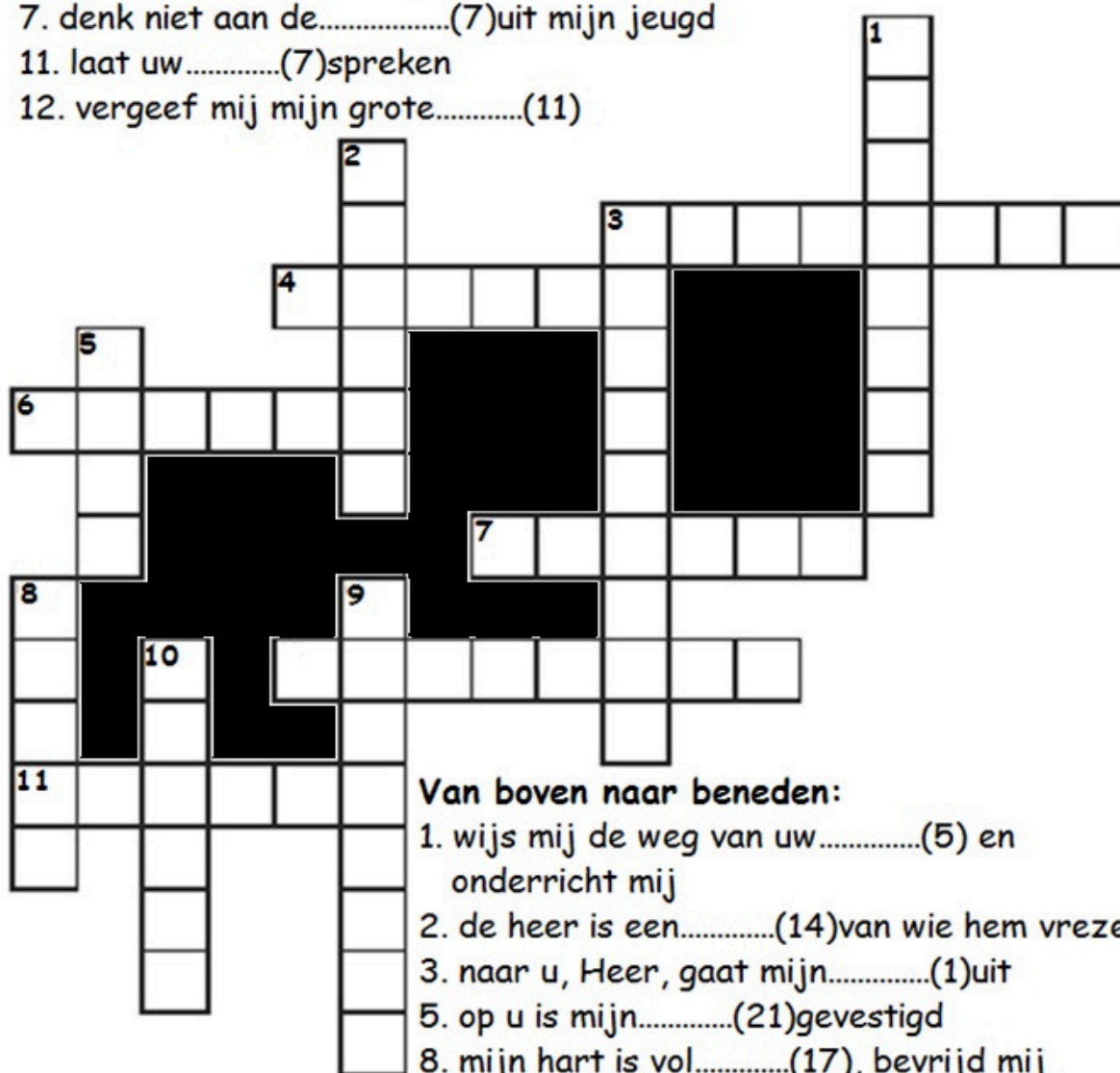
Puzzel

Lees Psalm 25 door in je Bijbel. Zoek de antwoorden op en vul ze in.
(Tip: tussen de haakjes staat het vers waar je het antwoord kunt vinden)

Psalm 25

Van links naar rechts:

3. mijn God, op u.....(2)ik
4. denk met.....(7)aan mij
6. hij bevrijdt mijn.....(15)uit het net
7. denk niet aan de.....(7)uit mijn jeugd
11. laat uw.....(7)spreken
12. vergeef mij mijn grote.....(11)

Van boven naar beneden:

1. wijs mij de weg van uw.....(5) en onderricht mij
2. de heer is een.....(14)van wie hem vrezen
3. naar u, Heer, gaat mijn.....(1)uit
5. op u is mijn.....(21)gevestigd
8. mijn hart is vol.....(17), bevrijd mij
9. hij wijst.....(8)de weg
10. ik.....(20)bij u

Puzzel

Aardbei-Rabarber Crumble Cake

In de zomer bakken we doorgaans meer met fruit en maken we lichtere baksels. Deze aardbei-rabarber crumble cake is daar een perfect voorbeeld van! Door een soort kruimel-plaattaart te maken krijg je iets wat een stuk frisser is en hij zit bomvol met verse aardbeien en rabarber!

We zitten nu midden in het aardbeien- en rabarberseizoen en laat deze nou bijzonder goed te combineren zijn! Aardbei is een vrucht met zowel genoeg zoet als een lekker frisse smaak, echter kan het na bakken een stuk zoeter worden. Rabarber is juist nog frisser en soms zelfs met een lekker zuurtje. Je koopt ze als stevige stelen die groen, rood of juist groen én rood kunnen zijn. Hoe roder, hoe zoeter en bij meer groen zullen ze juist weer zuurder zijn. Kies dus zelf naar eigen wens de kleur, afhankelijk van hoe zoet of juist friszuur je de uiteindelijke aardbei-rabarber crumble cake wilt hebben.

Recept: Aardbei-rabarber crumble cake

Voor 10-12 personen

Kruimeldeeg:

- 350 gr patentbloem
- 225 gr roomboter, koud en in blokjes
- 100 gr kristalsuiker
- 75 gr lichte basterdsuiker
- 5 gr bakpoeder
- snufje zout
- 1 ei, los geklopt

Vulling:

- 300 gr aardbeien
- 200 gr rabarber (liefst rode)
- 25 gr maïzena
- 60 gr kristalsuiker
- 1 el. citroensap

Bereiding:

- Verwarm de oven voor op 180 °C en bekleed een bakvorm van circa 25x35cm met bakpapier. Een iets grotere bakvorm is natuurlijk ook prima of zelfs op een standaard bakplaat. De aardbei-rabarber crumble cake zal dan enkel iets platter worden, maar heerlijk blijven.
- Doe de bloem in een grote mengkom samen met de boter, beide suikers, bakpoeder en zout. Wrijf het tot een grof zanderig geheel. Meng tot slot het ei erdoor en kneed zo kort mogelijk. Zodra het deeg een bal vormt als je het licht samen drukt is het klaar.
- Verdeel de helft van het kruimeldeeg over de bodem van de bakplaat en druk iets aan.
- Snijd de aardbeien en rabarber in stukken en meng de maïzena, suiker en citroensap erdoor. Verdeel dit over het deeg in de bakvorm.
- Verkruimel het overige deeg erover. Probeer hierbij genoeg grove stukken te behouden die lekker krokant gaan bakken.
- Doe de aardbei-rabarber crumble cake onderin in de oven en bak in circa 60 minuten gaar. De baktijd kan altijd iets verschillen, maar de bovenkant moet mooi krokant en goed gekleurd zijn.
- Als de je cake te hoog in de oven bakt zal de bodem niet voldoende garen. Het vocht van de vulling zal de bodem dan te zacht maken. Als de bovenkant niet genoeg gebakken is kun je de cake eventueel tegen het einde van de baktijd weer iets hoger plaatsen.
- Laat de cake afkoelen en snijd in stukken of repen.

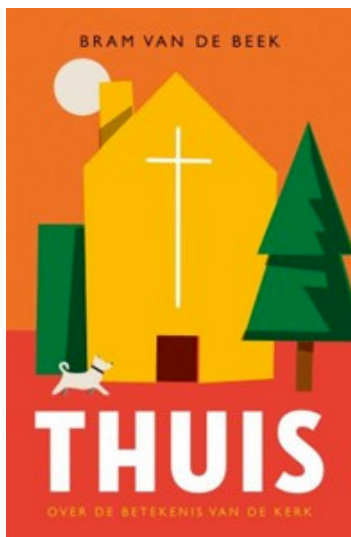

Boekentip

Door Gert van Tol

In dit nummer van het gemeenteblad wil ik graag drie boeken onder uw aandacht brengen die ik in de afgelopen maanden heb gelezen, en die ook indruk op mij hebben gemaakt. Het zijn drie totaal verschillende boeken en ik roep alle lezers dan ook op af en toe eens een ander boek te lezen dan we doorgaans doen. En ik hoop natuurlijk dat er steeds meer mensen gaan ontdekken hoe geweldig fijn het is om boeken te lezen!

Wist u dat we in de NEXUS app een groep hebben waarin we de boeken die we lezen delen met elkaar? Misschien een tip om lid te worden van deze groep.

Thuis, over de betekenis van de kerk - Bram van der Beek (2023)

In de chaos van de wereld en in de drukte van het leven is de kerkdienst een plek om thuis te zijn. In de kerk hoor je wie je werkelijk bent. Ik hoop tenminste dat u dat ook zo ervaart. Het bovenstaande is het uitgangspunt van de schrijver. Maar vraagt u zich ook weleens af waarom we de dingen doen zoals we ze doen? Wat is ook alweer de betekenis van de doop en van het avondmaal? Waarom hechten wij zo'n waarde aan de preek? En weer anderen hebben veel meer praktische vragen. Hoe ga je om ,et kerkverlaters? Hoe geef je het jeugdwerk vorm? Bram van de Beek behandelt in dit boek de meest prangende vragen van gemeenteleden en kerkenraadsleden. En hij doet dat in gewone taal. Dat is het mooie aan dit boek. Het is gemakkelijk te lezen. Een toegankelijk boek om je kennis op te frissen. Maar ook een boek om nog eens weer te pakken als je over een bepaald onderwerp nieuwe vragen hebt.

Dit boek is beslist een aanrader en het zou waardevol zijn als dit boek in onze gemeente door velen gelezen wordt. Daarna zou het gesprek kunnen worden gevoerd welk beeld u als lezer hebt van onze gemeente en op welke gebieden dit boek u aan het denken heeft gezet. Mocht u daarvoor interesse hebben dan kunt u een mail sturen naar info@hervormdrouveenstaphorst.nl

Het tweede boek wat ik graag onder de aandacht brengen wil is de nieuwe roman van Lynn Austin.

Al mijn geheimen - Lynn Austin (2024)

Lynn Austin is een schrijfster die velen van u wellicht zullen kennen. Zij heeft in haar leven al heel wat titels doen verschijnen en met name lezers met een christelijke achtergrond lezen haar boeken graag. Toch zijn haar romans ook zeker geschikt om eens cadeau te doen of uit te lezen aan iemand die niet direct betrokken is bij een kerk of gemeente. Zelfs door een goed boek aan een nader te schenken kunnen de liefde voor Christus delen met de ander! Eyeopener?

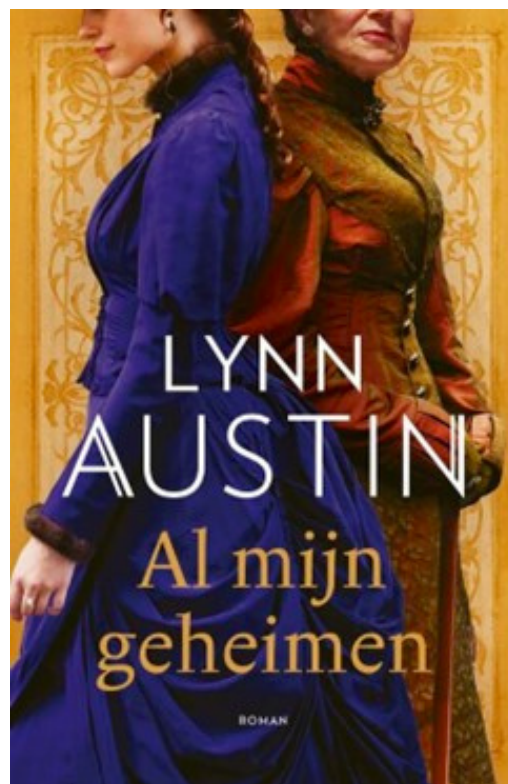
Lynn Austin heeft de roman geschreven vanuit de gezichtspunten van drie generaties. Daardoor is het boek eigenlijk geschikte voor alle leeftijden en zou het een prachtig onderwerp van gesprek tussen generaties kunnen opleveren. In de persoonlijke woorden die achter in het boek opgenomen staan schrijft Lynn Austin dat ze haar lezers wil aanmoedigen om te ontdekken hoe opmerkelijk anders je bent dan ieder ander, en om Gods doel met je leven na te jagen.

Al mijn geheimen gaat in op het thema van Gods vergeving en toont de verwoestende gevolgen van verbittering en wrok. Austin wil ons overtuigen dat Gods vergeving dankzij het offer van Jezus Christus beschikbaar is voor iedereen die beseft dat hij of zij 'het doel gemist' heeft. Dat maakt het mogelijk anderen te vergeven, uit dankbaarheid voor Gods verbazingwekkende genade.

Een korte impressie van het boek:

New York, 1898. Wanneer haar man onverwachts overlijdt en haar niets nalaat van zijn grote erfenis, doet Sylvia er alles aan om haar dochter Adelaide te ontzien. Als ze een goede echtgenoot voor haar vindt voordat iemand erachter komt dat ze bijna aan de grond zitten, hoeft er misschien wel niets aan hun welgestelde leefstijl te veranderen.

Sylvia's schoonmoeder Junieta gelooft dat hun leven wel wat opschudding kan gebruiken. Ze heeft een heel ander soort bestaan voor haar schoon- en kleindochter in gedachten, ver weg van de verwachtingen van de new Yorkse high society. Maar om deze droom een kans te geven, moeten zowel Sylvia als Junieta eerst de pijnlijke geheimen uit hun verleden aan het licht brengen. Echt een heel mooi boek. Pas op, 451 bladzijden die je helemaal in beslag nemen...

En dan het derde boek. Wie kent haar niet! Janny van der Heijden van bijvoorbeeld Heel Holland bakt. Haar boek is een prachtig boek voor mensen die graag bladeren, foto's kijken en hier en daar wat lezen. Echt een pronkstuk in je boekenkast
Smaakpalet van de lage landen - Janny van der Heijden (2023)

Regelmatig wordt gezegd dat wij in Nederland geen eetcultuur kennen. Niets is minder waar, stelt Janny van der Heijden in dit boek. In de zeventiende eeuw bestond er wel degelijk een eetcultuur, pronkte men het de producten van eigen bodem en die men van ver haalde en hingen er trotse afbeeldingen van gestapelde kazen of oesters aan de muur. Wat valt er allemaal te ontdekken over de groente, vis of het brood dat op de vele stillevenen en marktscenes werd afgebeeld. Hoe heeft onze smaak zich gevormd? Werd er echt bier gedronken bij het ontbijt en zelfs door kinderen gedronken, wat haalde men waar vandaan en hoe zat het met de verschillende manieren van Sinterklaas vieren, maar ook: wat was het grote verschil tussen arm en rijk aan tafel?

Aan de hand van talloze schilderijen en prenten legt Janny de verborgen geheimen van onze eetcultuur bloot, anekdotisch en leesbaar, en maakt ze een sprong naar het nu met fotografie en realistische schilderijen. Wat is er verdwenen of denken wij opnieuw uitgevonden te hebben?

Na het lezen van dit boek loop je met andere ogen door een museum waar een stilleven of een keukenscene geschilderd is. En misschien heb je wel de neiging om dingen in de keuken te gaan uitproberen. Ik hoor het graag!

Handen uit de mouwen in Roemenië

Een team met een missie

Op zaterdag 11 mei vertrokken wij vroeg in de ochtend met acht mannen vanaf het dienstgebouw richting Flughafen Dortmund. In Dortmund sloot Gery Stegeman (voorzitter van het bestuur van Stichting Viitor) zich bij ons aan. Vol energie begonnen we aan onze missie: een huis bouwen voor Cosmin en Denisa met hun zoontje Mattia in Mihaileni, Roemenië. Na een voorspoedige vlucht werden we van het vliegveld afgehaald door Brindussa Strugari van de stichting. Zij was onze gastvrouw gedurende de week. We vertrokken naar de school, waar we in 2018 en 2019 met een aantal gemeenteleden ook aan hebben gebouwd, en waar we nu met z'n achten een 'slaapzaal' deelden. 's Middags hebben we direct de bouwlocatie bekeken en we waren opgelucht om te zien dat de fundering die middag nog was gestort. Deze werd betaald door de burgemeester van het dorp en zijn familie, die erg blij waren met onze hulp. Dit betekende dat we 's maandags echt konden beginnen met bouwen!

's Zondags hebben we een Roemeense kerkdienst bijgewoond. Hoewel we niet veel begrepen van wat er werd gezegd, was het bijzonder om mee te maken. En ook te beseffen dat we allemaal in dezelfde God geloven, ongeacht onze afkomst of wie we zijn. Geloof verbindt!

Op maandag maakten we een vliegende start met het huis. De burgemeester legde, volgens goed Nederlands gebruik, de eerste steen en wij lijmden dapper verder. 'Hij kon zijn oren niet geloven toen we halverwege de dag belden om te vragen om meer lijm. Hij dacht dat we de eerste dagen wel genoeg zouden hebben aan de voorraad die ze hadden neergezet...

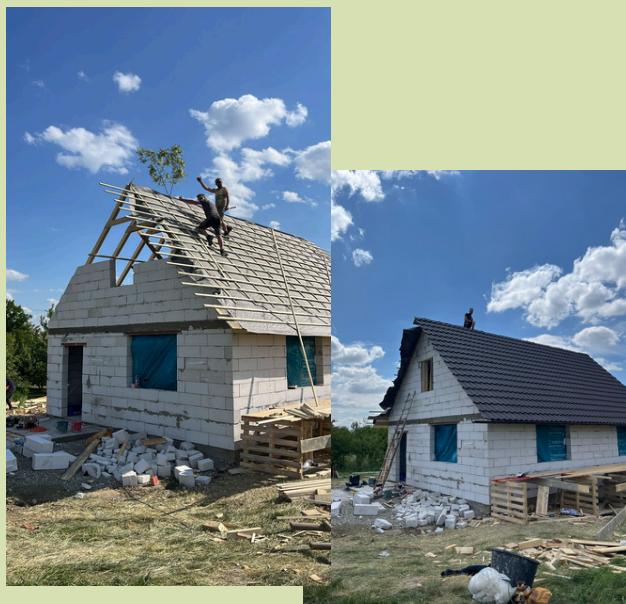

Aan het eind van de eerste dag zijn de buitenmuren op verdiepingshoogte. Een aantal van ons helpt in de school met het aansluiten van de zonnepalen – die al vier jaar op het dak liggen – zodat die ook eindelijk energie kunnen gaan opwekken en een aantal andere hoognodige klussen (noodverlichting, beveiligingscamera's, etc.).

In de dagen die volgen lijmen we de binnenmuren, maakten we de bekisting, wordt het beton gestort op de muren, leggen we de houten verdiepingsvloer, maken en bevestigen we de spanten voor het dak en lijmen we de twee kopgevels.

Bovenop de spanten brengen we dampwerende folie, tengels, panlatten en dakplaten aan en we monteren de regengoten. We maken lange dagen en werken hard. We hebben een superleuke groep zo met elkaar en zijn echt een team met een missie. 's Avonds eten we iets in een plaatselijk restaurant en één avond gaan we op bezoek bij de locoburgemeester die in biergegaard lamsvlees voor ons heeft bereid. Samen met de burgemeester, de priester, de politiechef en een aantal andere lokale bewoners hebben we een reuzegezellige avond met als afsluiter een eigengestookt alcoholisch drankje. De volgende ochtend begonnen we een uurtje later aan onze arbeid... het beton moest immers nog uitharden ;-)

Aan het eind van de week kunnen we de woning casco opleveren en dat was de bedoeling! Het was een mooie mix van de Roemeense en Nederlandse bouwstijl. We misten ons eigen gereedschap, een degelijke steiger, een goede ladder en alles waar we dagelijks mee werken. Desondanks was het fantastisch om dit samen te doen en hebben we iets moois kunnen achterlaten voor het jonge zigeunergezin.

Ook via deze weg nog een bedankje naar het comité, bestaande uit Ilse Bisschop-van Lenthe, Amber Dunnink, Klaas Hoeve, Janneke Hooikammer-Dunnink, Gerdinand Koobs, Daniëlle Kooiker-Mijnheer, Adriaan Nijzink, Debby Petter en Elise Schra voor het organiseren van allerlei acties waarmee geld is opgehaald. We danken u als gemeente voor de gulle gaven en de helpende handen met de acties die georganiseerd zijn. Een woord van dank richting onze gezinnen, die ondanks de afwezigheid van man en vader, 'gewoon' doordraaiden en die ons 's zaterdagsavonds als verrassing met elkaar opwachtten en welkom thuis heetten. Bovenal danken we God dat we dit voor onze broeders en zusters hebben kunnen doen. Hem zij de eer!

De klussers:
*Bram den Dikken
 Richard Kisteman
 Ferdinand Knol
 Erwin Krol
 Harm Jan Kuijers
 Arend Lier
 Floris Stout
 Rolf Veijer*

Jeruzalem, stad van goud

- Christian Verwoerd

De heldere lucht boven de bergen
De geur van ceder hout
Wordt door de zachte wind gedragen
Daar op die stad van goud

De stenen liggen koud te rusten
Zij zien al eeuwen lang, hoe mensen deze stad begeren
De pelgrim droomt hiervan

Jeruzalem, o stad van goud
De stad die God herstelt en bouwt
Ik zal jou nooit, nee nooit vergeten
Jij bent van mij

Het water stroomt weer uit de bronnen
De pleinen zijn gevuld
Je hoort de sjofar bij de tempel, hier wordt Gods woord vervuld
Kom neem van hier de weg nu oostwaarts, richting de dode zee
Langs Jericho daar in de verte, dalen we af, daar heen

Jeruzalem, o stad van goud
De stad die God herstelt en bouwt
Ik zal jou nooit, nee nooit vergeten
Jij bent van mij

Yerushalayim shel zahav
Veshel nechoshet veshel or
Halo lechol shirayich Ani kinor

Oh, er zijn er veel die jou bezingen
Ik ben maar een van hen
Toch wil ook ik mijn liefde tonen, aan jou met hart en stem
Als ik je naam hoor, ga ik stralen, oh, mooiste woonstad ooit
Ik mag mijn rechterhand vergeten, maar jou vergeet ik nooit

Jeruzalem, o stad van goud
De stad die God herstelt en bouwt
Ik zal jou nooit, nee nooit vergeten
Jij bent van mij

Yerushalayim shel zahav
Veshel nechoshet veshel or
Halo lechol shirayich Ani kinor

Yerushalayim shel zahav
Veshel nechoshet veshel or
Halo lechol shirayich Ani kinor